

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษา เป็นดังนี้

1. จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์จำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้คณิตศาสตร์ นำเสนอผลในตารางที่ 1

2. จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ นำเสนอผลในตารางที่ 2

3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ นำเสนอผลในตารางที่ 3

4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์จำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้คณิตศาสตร์ นำเสนอผลในตารางที่ 4

5. ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษาจำนวน 8 คน

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษา นำเสนอผลในตารางที่ 5

5.2 ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนนำเสนอผลในตารางที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์จำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้คณิตศาสตร์
จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์จำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้คณิตศาสตร์
ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษา
ที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เจตคติที่มีต่อ การเรียนรู้ คณิตศาสตร์	ด้านธรรมชาติของ วิชาคณิตศาสตร์				ด้านการจัดการเรียนรู้ คณิตศาสตร์				ด้านการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ของนักเรียน			
	ในทางบวก		ในทางลบ		ในทางบวก		ในทางลบ		ในทางบวก		ในทางลบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครอง	216	94.32	13	5.68	222	96.94	7	3.06	217	94.76	12	5.24
นักเรียน	210	91.70	19	8.30	217	94.76	12	5.24	209	91.27	20	8.73

จากตารางที่ 1 พบว่า จำนวนผู้ปกครองมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังนี้ ด้าน
ธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์ในทางบวก จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 94.32 และในทางลบ
จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.68 ด้านการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวกจำนวน 222
คน คิดเป็นร้อยละ 96.94 และในทางลบ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.06 และ ด้านการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ในทางบวก จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 94.76 และในทางลบ จำนวน 12 คน
คิดเป็นร้อยละ 5.24 และ นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังนี้ ด้านธรรมชาติของ
วิชาคณิตศาสตร์ในทางบวก จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 และในทางลบ จำนวน
19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 ด้านการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก จำนวน 217 คน
คิดเป็นร้อยละ 94.76 และในทางลบ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24 และ ด้านการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ในทางบวก จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 91.27 และในทางลบ จำนวน 20 คน
คิดเป็นร้อยละ 8.73

2. จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษา
ที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

กลุ่ม	เจตคติที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์			
	ในทางบวก		ในทางลบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครอง	223	97.38	6	2.62
นักเรียน	212	92.58	17	7.42

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ส่วนใหญ่
มีเจตคติในทางบวก จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 97.38 และเจตคติในทางลบ จำนวน 6 คน
คิดเป็นร้อยละ 2.62 และ เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ส่วนใหญ่มีเจตคติใน
ทางบวก จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 92.58 และเจตคติในทางลบ จำนวน 17 คน คิดเป็น
ร้อยละ 7.42

3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียน
ระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียน
ระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังแสดงในตารางที่ 3 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียน
ระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

คะแนนเจตคติ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ผู้ปกครอง	3.95	0.41	เจตคติในทางบวก
นักเรียน	3.89	0.44	เจตคติในทางบวก

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มีเจตคติในทางบวก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.41) และ คะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีเจตคติในทางบวก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.44)

4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์จำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังแสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์จำแนกตามองค์ประกอบของการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เจตคติที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์	ด้านธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์			ด้านการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์			ด้านการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ผู้ปกครอง	3.82	0.43	ในทางบวก	4.07	0.43	ในทางบวก	3.96	0.48	ในทางบวก
นักเรียน	3.81	0.35	ในทางบวก	3.93	0.39	ในทางบวก	3.91	0.39	ในทางบวก

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ด้านธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์มีเจตคติในทางบวก ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.43) ด้านการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีเจตคติในทางบวก ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.43) และด้านการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีเจตคติในทางบวก ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.48) และ คะแนนเจตคตินักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ด้านธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์มีเจตคติในทางบวก ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.35) ด้านการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีเจตคติในทางบวก ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.39) และด้านการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีเจตคติในทางบวก ($\bar{X}=3.91$, S.D.=0.39)

5. ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษาจำนวน 8 คน

กลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษาจำนวน 8 คน ได้มาโดยการนำผลจากแบบวัดเจตคติมาจัดกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ ผู้ปกครองและนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก

กลุ่มที่ 2 คือ ผู้ปกครองและนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ

กลุ่มที่ 3 คือ ผู้ปกครองมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวกแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ

กลุ่มที่ 4 คือ ผู้ปกครองมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก

โดยสุ่มผู้ปกครองและนักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม กลุ่มละ 2 คน คือ ผู้ปกครอง 1 คนและนักเรียน 1 คน รวมทั้งหมด 8 คน (กรณีศึกษา) เพื่อนำมาสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษา นำเสนอผลในตารางที่ 5

5.2 ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษา จำนวน 8 คน ดังแสดงในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เป็น
กรณีศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ปกครอง		นักเรียน	
	ชื่อ	เจตคติต่อการเรียนรู้ คณิตศาสตร์	ชื่อ	เจตคติต่อการเรียนรู้ คณิตศาสตร์
กลุ่มที่ 1	แม่ดาว	เจตคติในทางบวก	อินดี้	เจตคติในทางบวก
กลุ่มที่ 2	พ่อเบียร์	เจตคติในทางลบ	มอส	เจตคติในทางลบ
กลุ่มที่ 3	แม่ฝน	เจตคติในทางบวก	แบม	เจตคติในทางลบ
กลุ่มที่ 4	แม่นอม	เจตคติในทางลบ	แดงกวาง	เจตคติในทางบวก

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษา ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ปกครองและนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก คือ แม่ดาวและอินดี้กลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองและนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบคือ พ่อเบียร์และมอส กลุ่มที่ 3 ผู้ปกครองมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวกแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ คือ แม่ฝนและแบม และ กลุ่มที่ 4 ผู้ปกครองมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก คือ แม่นอมและแดงกวาง

5.2 ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียน

ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หลังจากศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษา จำนวน 8 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ปกครองและนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก คือ แม่ดาวและอินดี้ กลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองและนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ คือ พ่อเบียร์และมอส กลุ่มที่ 3 ผู้ปกครองมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวกแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ คือ แม่ฝนและ

แบบ และ กลุ่มที่ 4 ผู้ปกครองมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก คือ แม่นอมและแดงกวาง จากการสัมภาษณ์ พบว่า

กรณีกลุ่มที่ 1 สัมภาษณ์แม่ดาวและอินดี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก สรุปได้ดังนี้ แม่ดาวมีความคิดเห็นว่า วิชาคณิตศาสตร์สอนให้เราคิดอย่างมีเหตุผล คิดแบบมีหลักการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หลายด้าน รวมทั้งการใช้สื่อในการสอนใช้สื่อที่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย นักเรียนรู้สึกไม่เครียดกับวิชาเรียน และใช้สื่อที่เด็กสนุกสนานกับวิชาที่เรียน เข้าใจง่าย ๆ การเรียนรู้อย่างเข้าใจจริงในวิชาคณิตศาสตร์ จะนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ได้ดี เพราะจะเข้าใจวิธีการวางแผนและแก้ปัญหาได้เป็นลำดับขั้นตอน นักเรียนต้องหมั่นทบทวน ทำแบบฝึกหัด และการฝึกฝนจะทำให้นักเรียนเข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์มากยิ่งขึ้น และ อินดีมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน การแก้โจทย์ปัญหาแต่ละข้อ ต้องเริ่มทำความเข้าใจ โจทย์ แสดงวิธีทำ ตามขั้นตอนถึงจะหาคำตอบข้อนั้นได้ทำให้ชอบ และสนุกที่ได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้ทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนและจะทำแบบฝึกหัดล่วงหน้า เพื่อทบทวนและถ้าเกิดข้อสงสัยจะนำคำถามไปสอบถามผู้ปกครองและคุณครู

กรณีกลุ่มที่ 2 สัมภาษณ์ แม่ฝน ซึ่งมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก แต่แบบมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ สรุปได้ดังนี้ แม่ฝนมีความคิดเห็นว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการคิดคำนวณจึงดูซับซ้อน น่าเบื่อหน่ายสำหรับนักเรียน การที่จะทำให้เด็กเรียนคณิตศาสตร์ให้เข้าใจง่ายและสนุก ควรเริ่มสอนจากเรื่องง่าย ๆ ไปเรื่องยาก นักเรียนจะต้องอ่านและทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์ทุกวัน ท่องจำสูตรต่าง ๆ ได้ และเรียนพิเศษเพิ่มเติม เพราะวิชาคณิตศาสตร์สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง และ แบบมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจยาก ซับซ้อน ตัวเลขเยอะ ทำให้ไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งครูสอนแต่ในหนังสือเพียงอย่างเดียว และต้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทุกวันเป็นการเรียนที่น่าเบื่อ จึงไม่ตั้งใจเรียน และไม่อ่านทบทวนหรือทำการบ้าน

กรณีกลุ่มที่ 3 สัมภาษณ์ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของแม่ฝนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก แต่ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของแบบที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ สรุปได้ดังนี้ แม่ฝนมีความคิดเห็นว่าวิชาคณิตศาสตร์อาจเป็นวิชาที่ซับซ้อน น่าเบื่อหน่ายสำหรับนักเรียนบ้าง การที่จะทำให้เด็กเรียนคณิตศาสตร์ให้เข้าใจง่ายและสนุก ควรเริ่มสอนจากเรื่องง่าย ๆ ไปเรื่องยาก มีสื่อการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน ได้ทำกิจกรรม

คณิตศาสตร์กับเพื่อน ๆ เป็นกลุ่ม จะทำให้เด็กมีสมาธิ มีความสนใจ ตั้งใจเรียน และอ่าน ทบทวนสม่ำเสมอ แต่แบบมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจยาก ซ้ำซ้อน ตัวเลข เยอะ ทำให้ไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งครูสอนคณิตศาสตร์ในหนังสือเพียงอย่างเดียว จึงน่าเบื่อ ไม่ตั้งใจเรียน และไม่อ่านทบทวน หรือทำการบ้านเลย สาเหตุอาจเป็นเพราะเรียนไม่ เข้าใจตั้งแต่แรก ทำให้มีความคิดที่ว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก

กรณีกลุ่มที่ 4 สัมภาษณ์แม่นอมซึ่งมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ แต่แสดงความมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก สรุปได้ดังนี้ แม่นอมมีความเห็นว่า วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ มีตัวเลขที่ซับซ้อน วุ่นวาย ยิ่งเรียนสูงมากยิ่งยากที่ จะเข้าใจสมการทางคณิตศาสตร์ แต่การใช้ในชีวิตจริงนั้น วิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูงนั้นไม่ได้ นำมาใช้จริงในชีวิตประจำวัน ใช้แค่พื้นฐาน การบวก การลบ การคูณ และการหาร เท่านั้นก็ เพียงพอ แต่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ กลับนำวิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูงมาใช้ในการคัดเลือกนักเรียน เพื่อเรียนต่อ จึงเป็นข้อจำกัดสำหรับคนที่มีความสามารถแต่ไม่เก่งวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้พลาด โอกาสไปเพียงแค่ว่าทำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ได้ ครูให้ทำแบบฝึกหัดในหนังสือ จดงานลงในสมุด ยิ่งเรียนยิ่งไม่เข้าใจ แต่แสดงความมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ง่าย ยิ่งคิดยิ่ง สนุก เป็นวิชาที่สำคัญในการเรียนต่อระดับสูง เรียนจากการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีการ แลกเปลี่ยนและปรึกษากันภายในกลุ่ม ทำให้สนุกกับการเรียน เรียนเข้าใจมากกว่าการเรียนแค่ ในหนังสือ หมั่นทบทวน ทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ และการเรียนพิเศษทำให้ได้เทคนิคใหม่ใน การเรียนคณิตศาสตร์

จากการสัมภาษณ์ สรุปได้ว่า ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ใน ทางบวก มีความคิดเห็นว่า วิชาคณิตศาสตร์สอนให้เราคิดอย่างมีเหตุผล คิดแบบมีหลักการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หลายด้าน การเรียนรู้เข้าใจจริงในวิชาคณิตศาสตร์ จะนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ นักเรียนต้องหมั่นอ่านทบทวนสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบฝึกหัด จะทำ ให้นักเรียนเข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์มากยิ่งขึ้น ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในทางลบมีความคิดเห็นว่า วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ มีตัวเลขที่ซับซ้อน และในชีวิตประจำวันจริง ๆ แล้ว ถ้าไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับตัวเลข สถิติ ก็ใช้แค่ บวก ลบ คูณ หาร เท่านั้นก็เพียงพอ แต่ไม่รู้จะเรียนอะไรมากมายซ้ำซ้อน นักเรียนที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ในทางบวกมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ง่าย ยิ่งคิดยิ่งสนุก และเป็นวิชา ที่สำคัญในการเรียนต่อระดับสูง เป็นวิชาที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน การแก้โจทย์ปัญหาแต่ละข้อต้อง เริ่มทำความเข้าใจ โจทย์ แสดงวิธีทำ ต้องทำตามขั้นตอนถึงจะหาคำตอบข้อนั้นได้ และจะทำ

แบบฝึกหัดเพื่อทบทวนสม่ำเสมอ และถ้าเกิดข้อสงสัยจะนำคำถามไปสอบถามผู้ปกครองและคุณครู และนักเรียนที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบมีความคิดเห็นว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจยาก ตัวเลขเยอะ ทำให้ไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และไม่อ่านทบทวน หรือทำการบ้านเลย และครูสอนตามในหนังสือ ทำแต่แบบฝึกหัดจึงเป็นวิชาที่น่าเบื่อ

สรุปผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ส่วนใหญ่ มีเจตคติในทางบวก คิดเป็นร้อยละ 97.38 เมื่อพิจารณาเจตคติในรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ด้านการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน และด้านธรรมชาติของคณิตศาสตร์ จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวกแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ พบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการคิดคำนวณ มีเหตุผล การเรียนคณิตศาสตร์เป็นการฝึกแก้ปัญหาต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจยาก ซับซ้อน ตัวเลขมาก ทำให้ไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งครูสอนแต่ในหนังสือเพียงอย่างเดียว และต้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทุกวันเป็นการเรียนที่น่าเบื่อ จึงไม่ตั้งใจเรียน และไม่อ่านทบทวนหรือทำการบ้าน และจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ มีตัวเลขที่ซับซ้อน วุ่นวาย ยิ่งเรียนสูงมากยิ่งยากที่จะเข้าใจสมการทางคณิตศาสตร์ แต่การใช้ในชีวิตจริงนั้น วิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูงนั้นไม่ได้นำมาใช้จริงในชีวิตประจำวันได้ ใช้แค่พื้นฐาน การบวก การลบ การคูณ และการหาร เท่านั้นก็เพียงพอ แต่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ กลับนำวิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูงมาใช้ในการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเรียนต่อ จึงเป็นข้อจำกัดสำหรับคนที่มีความสามารถแต่ไม่เก่งวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้พลาดโอกาสไปเพียงแค่ว่าทำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ได้ ครูให้ทำแบบฝึกหัดในหนังสือ จดงานลงในสมุด ยิ่งเรียนยิ่งไม่เข้าใจ และนักเรียนมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ง่าย ยิ่งคิดยิ่งสนุก เป็นวิชาที่สำคัญในการเรียนต่อระดับสูง เรียนจากการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนและปรึกษากันภายในกลุ่ม ทำให้สนุกกับการเรียน เรียนเข้าใจมากกว่าการเรียนแค่ในหนังสือ หมั่นทบทวน ทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ และการเรียนพิเศษทำให้ได้เทคนิคใหม่ในการเรียนคณิตศาสตร์